

Arrest

nr. 304 252 van 2 april 2024
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat LUZEYEMO NDOLAO
Broustinlaan 88
1083 BRUSSEL

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X die verklaart van Congolese (D.R.C.) nationaliteit te zijn, op 30 maart 2024 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie van 26 maart 2024 tot terugdrijving (bijlage 11) .

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op artikel 39/82 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op titel II, hoofdstuk II van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 30 maart 2024, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 2 april 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken I. CORNELIS.

Gehoord de opmerkingen van Mr. VAN NIJVERSEEL, die loco Mr. N. LUZEYEMO verschijnt voor de verzoekende partij en van Mr. E. EYKERMAN, die loco Mr. T. BRICOUT en Mr. C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Verzoekster en haar minderjarig kind komen op 26 maart 2024 met een vlucht afkomstig uit Addis Abeba, Ethiopië, aan op de nationale luchthaven van Zaventem. Zij worden tegengehouden aan de grens. Op dezelfde dag beslist de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie tot terugdrijving. Dit is de bestreden beslissing, die is gemotiveerd als volgt:

*“Op 26/03/2024 om 09:37 uur, aan de grensdoorlaatpost DAC LPA BRU-NAT GC/WR, Luchthaven ZAVENTEM,
werd door ondergetekende [L.V.S.], eerste inspecteur*

mevrouw:

achternaam [N.] voornaam [F.K.]

geboren op [...] te [...] geslacht (m/v) vrouw

die de volgende nationaliteit heeft Dem Rep Congo wonende te

[...]

+ dochter: [M.A.M.T.] geboren op [...] te [...] en meisje van Dem Rep Congo - houder van het paspoort van Dem Rep Congo met nummer [...]

afkomstig uit Addis Ababa Bole met ET730 (het gebruikte transportmiddel vermelden en bijvoorbeeld het nummer van de vlucht)

, op de hoogte gebracht van het feit dat de toegang tot het grondgebied aan hem (haar) wordt geweigerd, krachtens artikel 3, eerste lid van de wet van 15.12.1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, om de volgende reden(en):

X (A) Is niet in het bezit van een geldig reisdocument / van geldige reisdocumenten (art. 3, eerste lid, 1°/2°)

Reden van de beslissing:

HET DOOR BETROKKENE GEBRUIKTE REISDOCUMENT WORDT VAN VALSHEID BETICHT EN WORDT GERECHTELIJK IN BESLAG GENOMEN.

BETROKKENE BESCHIKT DUS NIET MEER OVER ENIG GELDIG REISDOCUMENT.

Dossiernummer: HV.55.RB.002041/2024 dd 26/04/2024

X (B) Is in het bezit van een vals / nagemaakt / vervalst reisdocument (art. 3, eerste lid, 1°/2°)

Reden van de beslissing:

Document: paspoort van Dem Rep Congo met nummer [...].

Vervalsing: Schrapping en aanpassing van de invulling van rubriek profession/occupation op pagina drie."

2. Betreffende de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid

2.1. Er is voldaan aan de verplichting die voortvloeit uit artikel 43, § 1, eerste lid van het PR RvV. Verzoekster wijst er immers terecht op dat zij en haar dochter van hun vrijheid zijn beroofd met het oog op de gedwongen tenuitvoerlegging van de beslissing tot teruggedrijving die op elk ogenblik kan plaatsvinden en heeft dus de feiten uiteengezet die de indiening van de vordering bij uiterst dringende noodzakelijkheid rechtvaardigen. Verweerder betwist het hoogdringende karakter van de vordering niet.

2.2. Verder moet worden opgemerkt dat, overeenkomstig artikel 39/82, § 2, eerste lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), slechts tot de schorsing van de tenuitvoerlegging van een bestuurshandeling kan worden besloten indien er ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en op voorwaarde dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen.

2.3. De middelen

2.3.1. In een enig middel voert verzoekster de schending aan van de artikelen 2, 3, lid 1, 1° en 2° en 62 van de Vreemdelingenwet, van het zorgvuldigheidsbeginsel en van "het algemeen beginsel van behoorlijk bestuur". Zij betoogt tevens dat er sprake is van een manifeste beoordelingsfout.

Zij licht haar middel toe als volgt:

"Considérant que dans la décision attaquée (Annexe 11), la partie adverse déclare faire application de l'article 3, alinéa 1, 1° et 2° de la loi du 15 décembre 1980 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers ;

Que ce dernier article dispose :

[...]

Considérant que selon l'article 2 de la loi du 15/12/1980 :

[...]

Considérant que la décision attaquée de refus d'accès sur le territoire (Annexe 11) est uniquement motivée par le fait que le document de voyage de la requérante, en l'espèce le passeport avec le numéro [...] aurait été falsifié par la suppression ou le remplissage de la rubrique profession/occupation à la page ;

Que selon la partie adverse il s'agit notamment de la mention à la rubrique profession/occupation de sorte que la mention « commerçante » ne serait pas authentique et correcte;

Alors que la requérante conteste fermement la motivation unique de cette décision de refus d'accès sur le territoire (annexe 11);

Qu'une telle motivation est fondée sur une confusion et/ou une analyse erronée des informations personnelles de Madame [N.];

Que la rubrique « profession/occupation » sur la page 3 de son passeport est correcte et authentique ;

Qu'en effet il ressort des documents suivants (dont certains déposés au moment de la demande de visa) que la requérante est bien commerçante depuis 2018 :

- *Formulaire de demande d'immatriculation comme commerçante 2018*
- *Attestation d'identification nationale (Ministère de l'Economie nationale) 2018*
- *Courrier d'échange commercial du 04/07/2022 avec la société Remant Africa Logistics basée à Antwerpen (BE 0440 163 234)*
- *Factures d'importation des marchandises de Dubaï 2022 et 2023 (3)*
- *Bills of lading pour transport maritime des containers des marchandises (4)*
- *Bon de sortie de marchandises (dédouanement au port congolais de Matadi) en 2021*

Alors que pour rappel, la requérante a joint à sa demande de visa du 22/11/2023, les documents suivants :

- *Passeport national numéro [...]*
- *Preuves de ses activités à savoir ses documents de commerce (Identification nationale, échanges commerciaux...)*
- *Copies de divers visas pour plusieurs pays*
- *Relevé de son compte bancaire au 21/11/2023 (Preuves de moyens de subsistances)*
- *Réservations Hôtel Thon Brussels du 26 mars et du 28 mars au*
- *Certificat d'assurance voyage chez VYV International Assistance*
- *Plan de visite touristique en Belgique du 26 mars au 22 avril 2024*
- *Note explicative par la requérante elle même*

Que dans cette dernière note adressée au Consulat Général belge à Kinshasa, elle précise :

« Comme vous pouvez le constater, je suis commerçante oeuvrant dans le commerce général depuis quelques années. Je voyage souvent avec ma fille et son père. Ce dernier reste cette fois pour un empêchement professionnel...

....Vous trouverez en annexe mes documents de commerce ainsi que d'autres échanges commerciales...»;

Qu'ainsi aucune falsification n'a été commise sur la rubrique profession/occupation de la page 3 du passeport et de dernier est entièrement authentique, contrairement à la motivation de la décision de refus d'accès sur le territoire belge;

Que partant dans la mesure où l'analyse de la partie adverse est particulièrement erronée et arbitraire, elle constitue ainsi une violation des article 2, 3 et 62 de la loi du 15/12/1980 et du principe général selon lequel l'autorité administrative est tenue de statuer en prenant connaissance de tous les éléments de la cause ;

Attendu qu'à titre subsidiaire, Madame [N.] n'effectue pas son premier voyage pour le Royaume de la Belgique où elle a des partenaires commerciaux;

Qu'en effet en 2022, elle a déjà obtenu le même type de visa auprès du Centre européen des visas à Kinshasa (CEV) ;

Qu'elle figure dans la Base des données de la partie adverse ; ».

2.3.2. De uitdrukkelijke motiveringsplicht zoals voorgeschreven door artikel 62, § 2 van de Vreemdelingenwet verplicht de administratieve overheid ertoe in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de genomen beslissing ten gronde liggen. De belangrijkste bestaansredenen van deze uitdrukkelijke motiveringsplicht bestaat erin dat de betrokkene in de hem aanbelangende beslissing zelf de motieven moet kunnen aantreffen op grond waarvan ze werd genomen, derwijze dat blijkt, of minstens kan worden nagegaan of de overheid is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan binnen de perken van de redelijkheid tot haar beslissing is gekomen, opdat de betrokkene met kennis van zaken zou kunnen uitmaken of het aangewezen is de beslissing in rechte aan te vechten (cf. RvS 30 oktober 2014, nr. 228.963; RvS 17 december 2014, nr. 229.582).

De Raad stelt vast dat in de bestreden beslissing uitdrukkelijk en op duidelijke wijze wordt verwezen naar de toepasselijke rechtsregels, namelijk artikel 3, eerste lid, 1° en 2° van de Vreemdelingenwet. De bestreden beslissing is hiermee gemotiveerd in rechte. Tevens bevat de beslissing een motivering in feite, met name dat verzoekster niet in het bezit is van een geldig reisdocument nu het door haar gebruikte reisdocument van valsheid wordt beticht en gerechtelijk in beslag wordt genomen en dat zij in het bezit is van een vervalst reisdocument met name het Congolees (D.R.C.) paspoort met nummer OP [...] waarbij de vervalsing bestaat uit een schrapping en onrechtmatige aanpassing van het beroep op pagina 3 van haar paspoort. In de bestreden beslissing wordt omtrent de vervalsing van het paspoort ook verwezen naar een nummer van een proces-verbaal van vaststellingen.

Verzoekster maakt niet duidelijk op welk punt deze motivering haar niet in staat stelt te begrijpen op basis van welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissing is genomen derwijze dat zij hierdoor kan nagaan of de genomen beslissing berust op de juiste feitelijke gegevens, die correct werden beoordeeld en op grond waarvan de verweerder binnen de perken van de redelijkheid tot de beslissing is gekomen.

Een schending van de formele of uitdrukkelijke motiveringsplicht zoals vervat in artikel 62 van de Vreemdelingenwet blijkt prima facie niet.

2.3.3. Waar verzoekster een inhoudelijke kritiek naar voor brengt op de in de bestreden beslissing opgenomen motieven en waar zij gewag maakt van een kennelijke beoordelingsfout, beroept zij zich in wezen op een schending van de materiële motiveringsplicht.

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen is bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht niet bevoegd zijn beoordeling in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is bij de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij haar beoordeling is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet onredelijk tot haar besluit is gekomen (cf. RvS 7 december 2001, nr. 101.624; RvS 28 oktober 2002, nr. 111.954).

Het zorgvuldigheidsbeginsel legt de overheid de verplichting verder op haar beslissingen op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te steunen op een correcte feitenvinding (RvS 2 februari 2007, nr. 167.411; RvS 14 februari 2006, nr. 154.954). Het respect voor het zorgvuldigheidsbeginsel houdt derhalve in dat de administratie bij het nemen van een beslissing moet steunen op alle gegevens van het dossier en op alle daarin vervatte dienstige stukken.

Deze beginselen van behoorlijk bestuur worden beoordeeld in het licht van de toegepaste wetsbepaling, met name artikel 3, eerste lid, 1° en 2° van de Vreemdelingenwet. Deze bepalingen luiden als volgt:

“Behoudens de in een internationaal verdrag of in de wet bepaalde afwijkingen, kan de toegang worden geweigerd aan de vreemdeling die zich in een van de volgende gevallen bevindt :

1° wanneer hij aangetroffen wordt in de luchthaventransitzone zonder in het bezit te zijn van de bij artikel 2 vereiste documenten;

2° wanneer hij het Rijk poogt binnen te komen zonder in het bezit te zijn van de bij artikel 2 vereiste documenten;”.

Het artikel 2 van de Vreemdelingenwet waarnaar in voormeld artikel wordt verwezen, luidt als volgt:

“Wordt toegelaten het Rijk binnen te komen de vreemdeling die houder is :

1° hetzij van de documenten die vereist zijn krachtens een internationaal verdrag, een wet of een koninklijk besluit;

2° hetzij van een geldig paspoort of van een daarmee gelijkgestelde reistitel, voorzien van een visum of van een visumverklaring, geldig voor België, aangebracht door een Belgische diplomatieke of consulaire vertegenwoordiger of door een diplomatieke of consulaire vertegenwoordiger van een Staat die partij is bij een internationale overeenkomst betreffende de overschrijding van de buitengrenzen, die België bindt.

De Minister of zijn gemachtigde kan een vreemdeling die geen enkele van de in het voorgaande lid bepaalde documenten bezit, toestaan België binnen te komen, zulks op grond van bij koninklijk besluit vastgestelde regelen.”

Verzoekster stelt dat de motivering van de bestreden beslissing steunt op een vergissing en/of een foutieve analyse van haar persoonlijke gegevens. Zij betoogt dat de vermelding in haar paspoort in verband met haar beroep correct en authentiek is. Hiervoor verwijst zij naar, en voegt zij, verschillende documenten die moeten aantonen dat zij handelaar is sinds 2018. Zij stelt verschillende van deze documenten ook te hebben voorgelegd op het moment van haar visumaanvraag en in een begeleidende brief bij haar visumaanvraag ook te hebben gewezen op haar beroep van handelaar. Aldus is er volgens haar geen sprake van een vervalsing in de rubriek *“profession/occupation”* op pagina 3 van haar paspoort.

De Raad wijst er evenwel op dat verzoekster op zich niet de toegang tot het grondgebied wordt ontzegd, en dreigt te worden teruggedreven, omdat de vermelding in haar paspoort dat zij handelaar is incorrect zou zijn, maar wel omdat zij reist met een ongeldig reisdocument nu het door haar gebruikte paspoort van valsheid wordt beticht en gerechtelijk in beslag is genomen en dit nu een vervalsing van dit paspoort werd vastgesteld, meer bepaald nu op pagina 3 van het paspoort een schrapping en onrechtmatige wijziging onder de rubriek inzake het beroep werd gedaan.

Het proces-verbaal (grensverslag) werd opgemaakt door een eerste inspecteur van een politiedienst die gespecialiseerd is in het toezicht aan de buitengrenzen en de detectie van valse en vervalste reis- en identiteitsdocumenten, waardoor aan deze vaststellingen een belangrijke bewijswaarde dient te worden toegekend. De Raad stelt vast dat verzoekster geen enkel concreet element naar voor brengt waaruit, in weerwil van de vaststellingen door de luchthavenpolitie en in de bestreden beslissing, de authenticiteit van het door haar gebruikte paspoort zou kunnen blijken. De vraag of verzoekster al dan niet handelaar is, is hiervoor op zich niet relevant.

In subsidiaire orde stelt verzoekster nog dat dit niet haar eerste reis naar België is, dat zij in 2022 reeds een Schengenvisum verkreeg en dat zij dus is gekend in de databank van verweerder. Ook dit betoog is niet van aard de determinerende motieven van de bestreden beslissing onderuit te halen of aan te tonen dat verweerder onterecht heeft vastgesteld dat zij reist met een ongeldig reisdocument.

De vaststelling dat verzoekster gebruik heeft gemaakt van een vervalst reisdocument – vaststelling die thans niet wordt weerlegd – volstaat om aan verzoekster met toepassing van artikel 3, eerste lid, 2° van de Vreemdelingenwet de toegang tot het grondgebied te ontzeggen. Verzoekster slaagt er met haar betoog niet in de vaststellingen van de luchthavenpolitie te weerleggen of aan te tonen dat verweerder op basis van onjuiste feitelijke vaststellingen of op onzorgvuldige of kennelijk onredelijke wijze tot zijn vaststellingen is gekomen.

Een schending van de artikelen 2 en 3 van de Vreemdelingenwet blijkt prima facie niet. Ook een manifeste appreciatiefout of een schending van de materiële motiveringsplicht of het zorgvuldigheidsbeginsel kan prima facie niet worden vastgesteld.

2.3.4. De uiteenzetting van verzoekster laat ook niet toe te vast te stellen dat enig ander, niet nader geduid, beginsel van behoorlijk bestuur werd miskend. De Raad benadrukt ook dat het aan verzoekster toekomt klaar en duidelijk te specificeren welke beginselen van behoorlijk bestuur zij geschonden acht (RvS 22 november 2005, nr. 151.540).

2.3.5. Verzoekster heeft geen ernstig middel aangevoerd. Bijgevolg is niet voldaan aan een van de cumulatieve voorwaarden om tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid over te gaan zoals opgelegd in de artikelen 39/82, § 2 van de Vreemdelingenwet en artikel 43, § 1 van het PR RvV.

2.4. De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid dient bijgevolg te worden verworpen.

3. Kosten

Met toepassing van artikel 39/68-1, § 5, derde en vierde lid van de Vreemdelingenwet zal de beslissing over het rolrecht of over de vrijstelling ervan, in een mogelijke verdere fase van het geding worden getroffen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twee april tweeduizend vierentwintig door:

I. CORNELIS,	wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
M. HEIRBAUT,	griffier.

De griffier,	De voorzitter,
--------------	----------------

M. HEIRBAUT

I. CORNELIS